

Poșta literaturii dramatice

PAȘCU BALACI — Ora-dea. Piesa dvs. Clopotul se află în paginile prezentului număr al revistei noastre. Felicitări,

EL. S. ARGEU — Boțoșani. Dialog între noțiunea de „chiriaș” și noțiunea de „gazdă” debutează ambițios și alert, interesând poate doar ca... formulă. Personajele, două la număr: ZICE 1 și ZICE 2. Și totuși, după numai câteva replici, le deconspirați grabnic anulind matematicul lor anonim: aflăm că ZICE 2 este chiar Madam Șobolan, pe când ZICE 1 numai o Doamnă Vulpe. Scrisoarea comentată cu străbunica este un exercițiu la fel de promițător, mai ales prin soluția sub-solului, inspirată, desigur, nu numai din procedeele lui Ion Budai Deleanu.

GEORGE TOMA VESELIU — Răzvad, jud. Dimbovița. Plasticitatea limbajului și frustețea caracterelor din volumul dvs. de nuvele Colonia (Editura „Cartea Românească” 1975) le redescoperim cu plăcere și în piesa de teatru O roabă pentru Douămilioane (în care Douămilioane este chiar numele unui personaj). Lucrat cu mai multă rigoare dramaturgică, textul ar putea interesa atât pentru narațiunea lui inspirată din actualitatea imediată cât și pentru felul incitant, adeseori irezistibil prin vervă comică, de a pune „problema”. Vă rugăm să treceți pe la redacție.

SERGIU VÎLCU — Brașov. Ne trimiteți Confuzii de

sezon, subintitulată comedie muzicală, cu figuri încă insuficient „întrebuințate” pînă acum în satira scenică și în scenetele umoristice de la televiziune (Magazin duminical), acțiunea petrecîndu-se într-un restaurant: Portarul, Responsabilul, Femeia, Barmanul, Chelnerul, un client care dansează, în sfîrșit, tovarășul Vasile, ospătari, dansatori...

Narațiunea, intriga, care nu ne-au tulburat absolut deloc, se bazează mai întîi pe supoziția că Magda, adică personajul numit Femeia, ar fi venit în local nu ca un client oarecare ci... în control. Într-un control incognito. Am mai întîlnit noi vreodată tema aceasta?...

TRAIAN POP TRAIAN — Timișoara. Vă rugăm să ne trimiteți și alceva.

E. OLAREANU — Petrosani. Salutări și gerovital de la Felix este o comedie bufă, scrisă cu vervă despre delicata situație de „locatar al virstei a III-a”, vîrstă la care, în ciuda ipostazel de pensionar, oamenii își păstrează ticurile, dorințele, speranțele pe care le aveau cînd erau tineri. Textul rămîne în atenția noastră, eventual pentru o antologie estivală.

ȘTEFAN DUMITRESCU — Tulcea. Vă rugăm să treceți pe la redacție.

IORDACHE POPESCU — Iași: La ce vîrstă se poate debuta în dramaturgie? Istoria literaturii universale ne spune că la oricare,

începînd de la cea școlară. Conorășanul dvs. Mircea Radu Iacoban (născut la 19 februarie 1940) n-a debutat cu teatru la 29 de ani, ci la... 25. Piesa la care vă referiți (Tango la Nisa) a apărut în Iașul literar, nr. 11, 1969. Or, în 1965, Iacoban publica în Iașul literar 1/1965 (pag. 16—39) comedia în două părți Vă cheamă Narva, republicată în 1970 în Dramaturgi ieșeni contemporani (ediție îngrijită de Ion Nuță, vol. II, pag. 125—182) cu titlul Alt tramvai numit Dorință.

EMILIAN MARGU — Rm. Vîlcea: V-am programat pentru lectură în cenaclu.

NICOLAE BĂRA — Timișoara: Într-adevăr, termenul incipient este mai puțin uzitat ca atare de critica teatrală de azi. O definiție indirectă de reținut o dădea Marmontel în 1787: „Intriga este un lanț în care fiecare incident reprezintă un din inelele lui”. În Enciclopedia Troussset: „Se spune astfel vorbind de un poem dramatic, de un roman etc. și semnifică un eveniment (s.n.) mai mult sau mai puțin important care survine în cursul acțiunii principale”. Tot aici este notată expresia: „O piesă de teatru foarte încărcată de incidente”. În zilele noastre, cum bine știți, termenul a făcut carieră în special în sfera juridică, critica literară preferînd alții.

MAI TRIMITETI — Nicolae Mavrodin — com. Curcani, jud. Călărași; Victor Munteanu — Bacău; Mircea Muresan — București; Dan David — Slănic-Prahova.

DEOCAMDATA NU: Vasile Balu Nicoară — București; Emil Dogaru — București.

Paul TUTUNGIU

Începînd din acest număr publicăm o POȘTĂ A LITERATURII DRAMATICE consacrată manuscriselor trimise prin poștă sau depuse la redacție. Textele, dactilografiate la două rînduri, vor fi expediate pe adresa: Redacția revistei „Teatrul”, str. Constantin Mille nr. 5—7—9, sector 1 București, MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ.